

me ved overtrædelse af bestemmelser i særlovgivningen, f.eks. færdselsloven, og ganske få bestemmelser i straffeloven, f.eks. § 294 om ulovlig selvtægt.

Spørgsmål 15:

Ministeren bedes kommentere henvendelse af 27. marts 2006 fra Dansk Flygtningehjælp, jf. L 128 – bilag 11.

Svar:

Dansk Flygtningehjælp omtaler i henvendelsen nogle spørgsmål af mere generel karakter med hensyn til flygtningekonventionen og udvisningsreglerne – spørgsmål, som dermed ikke knytter sig specifikt til det fremsatte lovforslag.

Dansk Flygtningehjælp har bl.a. anført, at det er i konflikt med flygtningekonventionen at lade en flygtning miste sin opholdstilladelse og dermed de rettigheder, som den pågældende i henhold til konventionen er berettiget til, uden samtidig at tage stilling til de asylretlige spørgsmål.

Dansk Flygtningehjælp har endvidere anført, at der ved en afgørelse om udvisning ikke i forbindelse med en vurdering efter udlændingelovens § 26 kan gøres op med flygtningekonventionens artikel 32 uden at inddrage denne bestemmelse og de heri implicerede asylretlige spørgsmål.

Det kan oplyses, at retten ved en afgørelse om udvisning i forbindelse med vurderingen efter udlændingelovens § 26 skal tage hensyn til, om en udvisning må anses for særlig belastende under hensyn til udlændingens personlige forhold. Integrationsministeriet er af den opfattelse, at retten i samme forbindelse også tager hensyn til, om udlændingen har flygtningestatus, og dermed om en proportionalitetsafvejning efter flygtningekonventionens artikel 32 er til hinder for at udvise den pågældende.

Hvis retten træffer afgørelse om at udvise en flygtning, er det herefter op til udlændingemyndighederne at tage stilling til, om den pågældende kan udsendes, og hvis dette ikke er tilfældet, om den pågældende på ny på asylretligt grundlag skal meddeles opholdstilladelse.

Integrationsministeriet er derfor ikke enig i, at det er i konflikt med flygtningekonventionen, at retten i forbindelse med afgørelsen om udvisning ikke tager stilling til asylretlige spørgsmål (spørgsmål, om den pågældende aktuelt risikerer

forfølgelse), da dette spørgsmål som nævnt henhører under udlændingemyndighederne.

Dansk Flygtningehjælp har endvidere anført, at vurderingen af, om en flygtning, der kan udvises i overensstemmelse med flygtningekonventionens artikel 32, vil kunne udsendes til hjemlandet, skal foretages i henhold til flygtningekonventionens artikel 33, stk. 2.

Integrationsministeriet er ikke enig heri. Flygtningekonventionens artikel 32 regulerer spørgsmålet om udvisning af en flygtning, uanset om den pågældende ved udsendelse må antages at risikere forfølgelse eller ej. Flygtningekonventionens artikel 33 regulerer alene spørgsmålet om udvisning af flygtninge, der ved udsendelse må antages at risikere forfølgelse. Flygtningekonventionens artikel 33 skal således ikke iagttages ved udvisning af en flygtning, der ikke længere må antages at risikere forfølgelse.

Som anført i Integrationsministeriets notat af 17. marts 2006 har konventionens artikel 33, stk. 2, i øvrigt ikke nogen selvstændig betydning i dansk ret som følge af det absolutte udsendelsesforbud i udlændingelovens § 31, stk. 1.

Dansk Flygtningehjælp har endvidere anført, at det bør uddybes, hvad der menes med, at vurderingen af, om en udvist udlænding på ny kan meddeles opholdstilladelse, hvis særlige grunde taler derfor, jf. udlændingelovens § 10, stk. 3, skal foretages i overensstemmelse med flygtningekonventionen.

En afgørelse om, hvorvidt en udvist udlænding med flygtningestatus på ny kan meddeles opholdstilladelse, træffes af Udlændingestyrelsen med klageadgang til Flygtningenævnet. Det indgår i overensstemmelse med flygtningekonventionens artikel 33, stk. 2, i vurderingen, hvilken kriminalitet udlændingen har begået, og om den pågældende som følge heraf må betragtes som en fare for samfundet her i landet.

Dansk Flygtningehjælp har endelig anført, at et såkaldt tålt ophold i Danmark må betragtes som et lovligt ophold i flygtningekonventionens forstand, og at flygtninge på tålt ophold derfor har en række rettigheder, der går videre end beskyttelsen mod udsendelse til risiko for forfølgelse.

I henhold til udlændingeloven kan personer på tålt ophold efter Integrationsministeriets opfattelse ikke anses for at have lovligt ophold. Ud-